

Kronen op i de omhandlede to Aar. Det er, som den ærede Ordfører sagde, med største Betænkelse, jeg gaar med dertil, thi jeg er saa ganske enig med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, som sagde, at vi skal vise Beskedenhed for derved at komme til at staa saa meget stærkere overfor Nationalbanken, og jeg havde jo ærlig talt foretrukket, om denne Beskedenhed var blevet vist paa den Maade, at man blev staaende ved det Maksimum, som Lovforslaget indeholder, jeg tror, det er det forsvarligste og sikreste; men da man nu har indskrænket sig til en Ændring, der kun gaar lidt højere end foreslaaet, har vi ikke villet lade Enigheden brydes paa dette Punkt. Jeg vil imidlertid stærkt understrege, at det neppe vil være forsvarligt at gaa videre, og at det ganske sikkert er rigtigt, hvad der er udtrykt af den ærede Ordfører, at naar man overhovedet gaar ud over Lovforslagets Maksimum, er det saa meget mere nødvendigt at fastholde Bestemmelsen om Dispensationsmulighed i den Periode, som Ordningen skal gælde.

Med Hensyn til det tidligere saa meget omstridte Raad, der skulde beskæftige sig med Spørgsmaal af Betydning for Valutaen, kan jeg sige, som paa alle tidligere Stadier af Sagen, at det har ikke for mig eller Regeringen været om at gøre at faa et Raad, der kunde indføre andre Regeringsformer eller Lovgivningsformer end dem, vi har, men jeg har gentagende nævnt, at der er Omraader og Forhold — saaledes som der ogsaa peges paa ved det Ændringsforslag, der nu er stillet — af en saadan Karakter, at det er lidet heldigt, hvis en almindelig offentlig Forhandling derom skal finde Sted i flere Dage, maaske i Uger, thi vi ved jo alle, at der er Spekulationsobjekter, som man aldrig lader unyttet, og hvis Udnyttelse er til Skade for Befolkningen. Det har været for at søge at undgaa Spekulation i Anliggender, som hele Befolkningen var interesseret i, at jeg bestandig har fastholdt Nødvendigheden af at have et Organ, der hurtigt kunde foretage Handlinger, naar saadanne af Hensyn til Valutaforholdene og andet var paakrævet. Jeg kan derfor ikke have noget imod, at Bestemmelsen om dette Raads Beføjelser er blevet klarere udtrykt gennem det Ændringsforslag, der nu foreligger, end den var før.

Jeg kan i det hele taget tiltræde de af Udvalget eller af et Flertal af Udvalget stillede Ændringsforslag og finder, som sagt, efter Ordførerens udførlige Omtale af disse Spørgsmaal ikke paa dette Tidspunkt Anledning til at komme nærmere ind paa dem,

heller ikke paa de Principper, hvorefter Tilbagebetalingen til Nationalbanken skal finde Sted, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var inde paa. Det er en Selvfølge, at Ønsket om, at det skulde være de Lovforslag, som Venstre fremsatte i Marts Maaned i Aar, som nu blev gennemført, ikke lader sig imødekomme. Det er klart, at den nuværende Regering, som netop er blevet til paa Grund af Modstand mod disse Lovforslag, naturligvis ikke kan møde med dem nu. Men uanset Uoverensstemmelsen paa dette Punkt har der jo været Tanker fremme, som i hvert Fald ikke synes at udelukke Mulighederne for ogsaa at komme til en Løsning af denne specielle Side af Sagen med større Tilslutning, end der er nu.

Hovedsagen er, synes jeg, at man faar gennemført en Ordning, gennem hvilken det erkendes, at alle i Samfundet skal være med til at bære de Byrder, som Ordningen nødvendigvis maa lægge paa Samfundet. Man kan ikke kræve, at det skal være den ene eller den anden Samfundsklasse, der fortrinsvis bærer dem, og derfor kan man heller ikke kræve gennemført en Ordning, som automatisk lægger Hovedmassen af Byrderne paa ganske bestemte Samfundsklasser. Hvis Villigheden til at naa til en saadan Ordning er til Stede i den Udstrækning, som ærede Medlemmer har paapeget, nærer jeg ligesom andre fremdeles Haab om, at det under den fortsatte Forhandling skal lykkes at naa til en større Enighed, end det hidtil har været Tilfældet. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at man tiltræder de af Udvalget eller et Flertal af Udvalget stillede Ændringsforslag.

N. Neergaard: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lange, som sagde, at Venstre vilde frem alene ad Laanevejen. Det er ikke vor Mening. For det første vil vi ikke stifte nye Laan, men kun afløse et Laan med et andet, og dernæst vil vi yderligere afløse det nye Laan med en Afbetaling paa Statsgælden med det samme Beløb, som det nye Laan andrager, saa i Realiteten vil vi ganske det samme, som det ærede Medlem og hans Parti vil, nemlig at formindske Statsgælden.

Det ærede Medlem Hr. Rode bemærkede, at man kunde ikke gaa med til den af mig anbefalede Vej, og anførte forskellige Grunde derimod. Det, der efter min Mening særlig anbefaler denne Vej, er den naturlige Forstærkning af Nationalbankens Valutaeserver, som deraf vil følge. Men naturligvis indrømmer jeg det ærede Med-